

цннытъ и крестоносцытъ

Поставяхъ единъ твърдѣль отъ дѣски сръдъ стѣгдѣтъ, обгражданъ отъ младежитъ Неаполскы, раздѣлены на два противоборны полка. Тѣзи които прѣдставяхъ сарацинытъ ся отличавахъ по гжжвытъ си, а които прѣдставяхъ крестоносцытъ по крестовѣтъ що посяхъ на гърды. Първытъ трѣбаше да влѣзатъ въ твърдѣльтъ и да го защищать а вторытъ да нападнѣтъ на него стрямомъ (на юрюшь) да го прѣвзематъ и да вдрузятъ на него прѣпорѣцѣтъ на св. Богородицѣ. И двѣтъ страны отъ тѣзи двѣ войскы избирахъ си за прѣдводитель, нѣкого размирника юнака, и когато Геновини и Шатильонъ стигнѣхъ, тѣзи които прѣдставяхъ сарацинытъ бѣхъ си избрали вече за воеводѣ нѣкого си Піона, чловѣкъ ѣдръ и снаженъ като Кралевъ Марка, и на него бѣхъ дали бѣлѣгѣтъ на званіето му Тула или раскошнѣ волскѣ опаникѣ. А на противникѣтъ му бѣлѣгѣтъ бѣше крестъ позлатенъ и окованъ съ свѣтлы драгоцѣнны камъчета, който ся казваше крестъ кармилскый, и опрѣдѣленъ за прѣдвѣчнѣйтъ този обрядъ. И крестоносцытъ ся прѣпирахъ още за прѣдводителя си, когато единъ гласъ извика — земете Мазаніела!

Този гласъ бѣше на Геновини и никого *Неаполското прорицалище* не ся поелуша съ по голѣмѣ бѣрзинѣ и благоприятность.

Извикваніето станѣ илектрическо, всенародно, тържествующе.

— Мазаніела! Мазаніела! извикахъ крестоносцытъ отъ всякъдѣ.

— Да живѣе Мазаніель, смъртъ на потисницитъ! прибавихъ по смѣлытъ като заявявахъ съ това намѣреніето и и кроескытъ си.

Кждѣ е? кждѣ е? Попытахъ съ единъ гласъ войницытъ.

— Елате да го потърсимъ цѣдно! повтори Геновини